

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

MIREILLE EN FRED

Een eenakter

door
1880

Frans van Lancker

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2006
Nr.2901

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *MIREILLE EN FRED* op te voeren moet de naam van auteur *FRANS VAN LANCKER* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/220/011
ISBN 978-90-385-09457

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Frans van Lancker
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

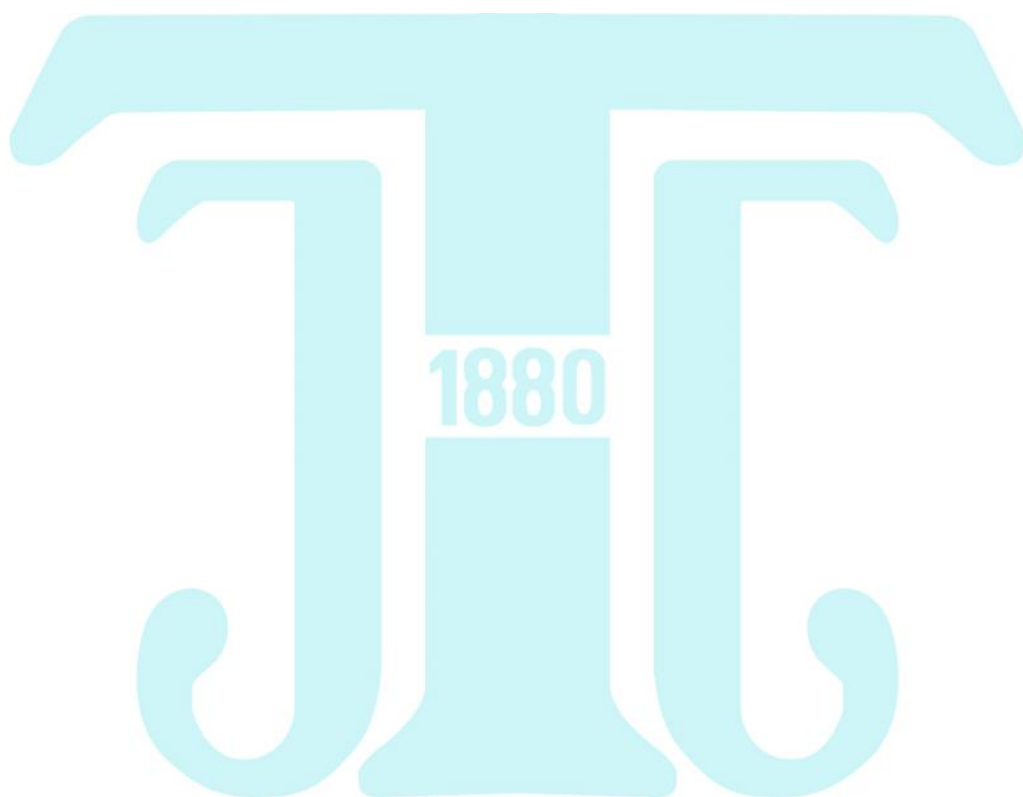
Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(1 dame – 1 heer)

MAN

VROUW

VROUW : Voilà, we zijn weer thuis.

MAN : Hm...

VROUW : 't Was een gezellige avond, hé ?

MAN : Hm, hm...

VROUW : Van al dat eten en drinken wordt een mens toch wat loom.

MAN : En van al dat babbelen krijg ik hoofdpijn op de lange duur.

VROUW : Wat moet ge anders doen, als ge vier uur met vrienden aan tafel zit ? Ik was liever nog eens gaan dansen. Dat had voor wat afwisseling gezorgd.

(stilte)

Maar waar vindt ge vandaag de dag nog een dancing voor mensen van onze leeftijd ? En gij met uw hernia nu. Gij kondt nochtans goed dansen vroeger. Nu, een keer gezellig kletsen doet ook deugd, hé ?

MAN : Hm...

VROUW : Ik vond het toch een schoon gebaar van Sabine en Herman om ons met nog twee koppels op een etentje uit te nodigen voor ons twintig jaar getrouwd zijn.

MAN : Maar minder aangenaam dat iedereen het zijne mocht betalen.

VROUW : Och kom, het is toch de geste die telt.

MAN : Ik persoonlijk vind het weinig origineel om mensen te vragen om paling te gaan eten voor twintig jaar huwelijk. Paling ! Zo bijzonder vind ik dat nu ook weer niet.

VROUW : Ah nee, niet akkoord ! Het originele bestond er in dat we zelf dat restaurantje hebben moeten zoeken. Spannend ! Eric had voor een plezante wegbeschrijving gezorgd.

MAN : Vooral voor een onduidelijke. Hij had ons evengoed in een doolhof kunnen achterlaten. We zijn een half uur te laat gearriveerd en we waren nochtans op tijd vertrokken.

VROUW : Ge moet de schuld niet in Erics schoenen schuiven. Ge hadt aan die garage rechts moeten afslaan. En als ge het niet wist, dan hadt ge moeten stoppen en de weg vragen. Wat zeg ik ? De weg vragen ? Nog liever verloren rijden. Meneer is bij het leger geweest, hoor. Een wegenkaart leest hij gelijk zijn

krant, of vergis ik mij ?

MAN : Ik wist maar al te goed wat ik moest doen. De volgende keer moogt gij rijden.

VROUW : Ik sturen als gij naast mij zit ? Nog in geen honderd jaar ! Geef voor een keer toch eens toe dat ge verkeerd zat.

MAN : Ja, ja...

(stilte)

VROUW : Zo'n landelijk restaurant heeft toch een zekere charme, vindt ge niet ?

MAN : Een eethuis in het hol van Pluto ! Moest gij daarom zo'n spel maken over welke schoenen ge ging aandoen ? "Wat denkt ge, Fred, plat of met een hoog hieleke (hak)" ? *(trekt schouders op)* Ik zeg : plat. En wat zegde gij ? Wat is er mis met een hoog hieleke ?

VROUW : Ja, wat is er mis met een hoog hieleke ? Ik heb er ik weet niet hoeveel geld aan uitgegeven en gij vindt ze lelijk.

MAN : Maar dat heb ik nooit gezegd ! Wat kan het mij schelen : plat of met een hoog hieleke !

VROUW : Ik doe dan weer eens uw goesting, ik steek de platte aan. Hebt ge me daar zien staan schilderen ? Sabine, Marleen en Esther droegen allemaal hoog hielekes !

MAN : Waar gij een spel van maakt. We zaten in een boerenschuur en uw sandalen hebben vier uur onder tafel gestaan, waar niemand ze gezien heeft. Mens toch !

VROUW : Gij weet niet wat belangrijk is voor een vrouw gij. En daarbij, gij altijd met uwe kritiek op andere mensen. Ge hebt zelf onze paling mogen betalen, akkoord. Maar ge vergeet zeker dat ze ons een citytrip van drie dagen cadeau hebben gedaan.

MAN : Naar Parijs ? Naar Londen ? Nee, madame, naar Boulogne, naar Boulogne in godsnaam !

VROUW : Naar Boulogne-sur-Mer, dat klinkt chiquer.

MAN : Parijs is chiquer. Wat valt er nu verdomme te beleven in Boulogne, pardon, sur-Mer ?

VROUW : Ge kunt er bijvoorbeeld gaan vissen, wat ge in Parijs niet kunt.

MAN : Dat kan ik hier in de omgeving ook. En daarbij, ik vis niet in zee, maar in zoet water. Dat zoudt gij moeten weten. Ge zijt toch al genoeg mee geweest. Maar ja, waarom gaat ge mee ? Uit interesse voor mijn hobby ? Vergeet het. Om de godganse dag lijkt een mummie te liggen bakken in de zon.

VROUW : Wat moet ik anders doen ? Als ik een wordeke wil placeren, is het van : « Ssst, ge jaagt de vissen weg ! »

MAN : Ge spreekt veel te luid en ge stoort me. 'Fred, kijk, een konijn !' 'Wilt ge mijn rug eens insmeren, Fred ?' Een visser is geconcentreerd bezig, beseft ge dat ?

VROUW : 'k Hoor het u graag zeggen, maar als ik nog maar het deksel van de frigobox vastpak, hebt ge het wel gehoord, hé ?

MAN : Ook vissers zijn mensen die honger krijgen. Maar in ieder geval, mijn visgerief blijft thuis. Er zal toch nog wel iets anders te doen zijn, hoop ik, in Boulogne ?

VROUW : sur-Mer. Hoe zou ik dat moeten weten ? Ik ben er ooit ene keer in het vierde studiejaar op schoolreis geweest. Het heeft de hele dag gegoten. We hebben in een café ons boterhammen opgegeten en we zijn dan terug naar huis gereden.

MAN : Ah, daar is toch een café !

VROUW : Het enige wat ik weet is dat Sabine en Marleen Boulogne

MAN : sur-Mer !

VROUW : Boulogne-sur-Mer hebben voorgesteld. Sabine wou Marleen vertellen dat hun buurvrouw daar al eens geweest was met de vrouwengilde, maar toen hoorde ze dat Marleen al op de hoogte was gesteld door de man van die buurvrouw en dan hebben ze het aan Esther doorgezegd, die er Eric van gesproken heeft.

MAN : Ja en ?

VROUW : En die vond het ook goed.

(stilte)

Ge zult er in elk geval uw Frans mogen bovenhalen.

MAN : Ja, want met dat Frans van u zouden we niet ver geraken.

VROUW : *(tot publiek)* Zo ken ik hem al sedert de dag dat ik hem voor het eerst